

عنوان مقاله:

راهبردهای ارتقاء کیفیت محیطی سکونتگاه های غیررسمی بر مبنای نظرات ساکنین، نمونه مطالعه: محله حصار در شهر همدان

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 42، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسن سجاذزاده - استادیار گروه طراحی شهری، دانشگاه بوعلی سینا همدان

محمدسعید ایزدی - استادیار گروه معماری، دانشگاه بوعلی سینا همدان

محمدرضا حقی - دانشجوی دکترای طراحی شهری، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با درک اهمیت ارتقای کیفیت محیطی سکونتگاه های غیررسمی، تلاش نموده است تا با استخراج نظرات مردم نسبت به شاخص های کیفیت محیطی، اقدام به شناسایی اولویت ها و ارائه راهبردهای مناسب نماید. روش پژوهش تحلیلی-تفسیری بوده و متغیرهای کیفیت محیطی با استفاده از پرسشنامه در یک نمونه موردی برداشت شده است. از همین رو، تعداد ۲۰۰ پرسشنامه (مطابق فرمول کوکران) تهیه شده و توسط ساکنین محله حصار شهر همدان پر شده است. در ادامه، داده های پرسشنامه ها وارد نرم افزار SPSS شده و با استفاده از مدل تحلیل عاملی اکتشافی و رگرسیون چندمتغیره خطی مورد ارزیابی قرار گرفته اند. بر اساس مدل تحلیل عاملی، متغیرهای کیفیت محیطی در قالب ۷ عامل «آراستگی محیط»، «خدمات ضروری»، «امنیت محیطی»، «ساختار کالبدی»، «تسهیلات رفاهی»، «کاربری های ناسازگار» و «سرزندگی اجتماعی» دسته بندی شده اند. همچنین بر اساس مدل رگرسیون چندمتغیره خطی، عوامل «خدمات ضروری»، «آراستگی محیط»، «تسهیلات رفاهی» و «امنیت محیطی» به ترتیب بیشترین تاثیر را در تبیین کیفیت محیطی محله حصار داشته اند. این پژوهش پیشنهاد می دهد برای ارتقاء کیفیت محیطی سکونتگاه های غیررسمی به مواردی چون «امنیت و ایمنی»، «جلب مشارکت ساکنین»، «تصمیم گیری اختصاصی برای هر محله»، «استفاده از فرصت ارزش پایین زمین برای جانمایی تسهیلات و خدمات شهری» و «فرهنگ سازی» در کنار ساماندهی کالبدی محلات توجه شود.

کلمات کلیدی:

سکونتگاه غیررسمی، کیفیت محیطی، حاشیه نشینی، همدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1578451>

